

at en Dagsorden i den Retning, som jeg nævnede, vilde jo ikke kunne vedtages her i Tinget, den er kun Udtryk for et Mindretals Opfattelse, og jeg ser ikke, at der vilde være noget vundet ved at faa dette, som man godt kender i Forvejen, konstateret gennem en Afstemning. Det maa være tilstrækkeligt at sige, at saaledes er Forholdet, hvad jo for øvrigt ogsaa er tilstrækkeligt bekendt.

Jeg kan under disse Forhold ikke anbefale at stemme for den Dagsorden, der er foreslaet nu af den ærede Ordfører for det konservative Parti, jeg tror ikke, den vil medføre nogen Nytte, og den svarer ikke til det Standpunkt, som vi fra vor Side har indtaget. Vi har ikke modsat os, at Arboe Rasmussen kunde blive Præst i Vaalse, vi har givet Anvisning paa, hvorledes det kunde ske paa en Maade, der ikke vilde være Genstand for Tvivl eller Fortolkning eller Strid bagefter. Dette er ikke blevet gennemført; hvorledes Ministeren nu vil komme ud af det efter at have handlet paa den Maade, som han har, synes jeg maa blive hans Sag, det maa blive en Sag mellem ham og Biskopperne, eventuelt mellem ham og Domstolene. Jeg synes ikke, at der vil være noget vundet ved, at man her resolverer noget i denne Retning, og jeg skal derfor anbefale mine Partifæller, saaledes som Sagen ligger, at afholde sig fra at stemme.

Lewinsky: Den Betragtning, der ligger til Grund for Forslagsstillernes Syn paa hele Kirkesagen herhjemme, der har givet sig Udslag i, at det skulde være Biskopperne, som skulde have det afgørende Ord med Hensyn til, hvorledes den Præst skulde være, som Menigheden skulde have, er i diametral Modsætning til vor Opfattelse af, hvorledes Forholdet bør være indenfor Folkekirken. Vi mener, at dér er det Menigheden, der bør have det afgørende Ord, og det bør ikke være saaledes, som Forholdet vilde blive, hvis den Opfattelse blev gennemført, som den ærede Ordfører staar som Talsmand for. Ud fra denne Betragtning vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme imod den foreslaede Dagsorden.

Jørgen Hald: Som den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) nævnede, kunde Ministeren ikke modtage Lovforslaget med de Ændringer, som Venstre stillede, fordi de lavede Loven til en Undtagelseslov, gældende for Vaalse. Det var ogsaa min og mine Meningsfællers

Mening; af den Grund kunde vi ikke gaa med dertil. Og da vor Stilling som bekendt var den, at vi gerne vilde have, at Loven skulde være, som den var forelagt af Ministeren, saaledes at den ogsaa kunde gælde for lignende Tilfælde, hvis saadanne skulde indtræffe, vil det høje Ting forstaa, at vi fraraader at stemme for den af det konservative Folkeparti stillede Dagsorden og stemmer imod den.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg maa ganske give det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) Ret i, at det ikke vil faa nogen Betydning, om denne Dagsorden bliver vedtaget her i Tinget, og jeg forstaaer derfor egentlig ikke, hvorfor man vil stille og formodentlig med et Mindretal vedtage denne Dagsorden. Enhver her ved jo, at det er muligt for Ministeriet at faa vedtaget, endog med stort Flertal, i det andet Ting en Dagsorden, der gaar i modsat Retning. Og dette gør jo, at en saadan Vedtagelse her i Tinget ikke vil kunne faa nogen afgørende Betydning.

Det vil den heller ikke af den Aarsag, at det ikke er lykkedes Ordføreren for Forslagsstillerne at anføre nogen Grund for den Misbilligelse, som han opfordrer det høje Ting til at vedtage. Det ærede Medlem begyndte med at fremsætte to Paastande. Den ene var den, at det var ulovligt, at Kirkeministeren havde konstitueret Arboe Rasmussen i Vaalse, han havde ikke den lovlige Myndighed til at konstituere en Præst. Det er dokumenteret, at det ifølge Praksis er lovligt, og at ogsaa Højreministre har gjort dette. — Dernæst paastod det ærede Medlem, at hvis en Præst var konstitueret, var Kollats fra Biskoppens Side nødvendig. Det er dokumenteret, at i Henhold til Praksis, ogsaa i Højreministeriers Tid, kan man ikke alene konstituere en Præst, men en Præst kan blive indsat som konstitueret i et Embede og betjene det i længere Tid uden at faa biskoppelig Kollats. Derfor svæver det, som det ærede Medlem her fremsatte, ganske i Luften. — Han har heller ikke Ret i, hvad han sagde om Højesteretsdommen; thi for at kunne fremføre de Betragtninger, han fremsatte, har han maattet se helt bort fra, at Arboe Rasmussen, før han blev tiltalt ved Højesteret, og medens hans Sag svævede for Højesteret, var og endnu er Sognepræst i Skibsted, og at Aktor havde nedlagt Paastand paa, at han skulde fradømmes sit Embede. Naar Højesteret ikke fulgte Aktors Paastand, men netop ikke fradømte